DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W WARSZAWIE

Warszawa, 10 listopada 1957 r. Nr 5 Poz. 31—36

TREŚĆ:

Poz. 31.

UCHWAŁA Nr IV/16/57

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 25 września 1957 r.

w sprawie poprawy warunków pracy wychowawczej z dziećmi i młodzieżą na terenie województwa warszawskiego. —

Warszawska Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, znaczny rozwój oświaty na terenie województwa. Charakteryzuje się to między innymi trzykrotnym wzrostem szkół wyżej zorganizowanych, realizujących program 7-miu klas, tak, że w roku szkolnym 1956/57 ponad 90% dzieci miało warunki pobierania nauki w tych szkołach.

Mimo tych osiągnięć stwierdza się jeszcze wiele braków powstałych na skutek wzrastającego przyrostu naturalnego, trudności lokalowych, kadrowych i dydaktyczno-wychowawczych. —

Szczególne trudności występują w realizacji powszechności nauczania: ok. 8000 dzieci nie uczęszcza do szkół, w tym 5000 dzieci bez uzasadnionych przyczyn.

Mimo znacznych wysiłków nie zdołano zapewnić dostatecznej opieki higieniczno-sanitarnej w szkołach i przedszkolach szczególnie wiejskich. Podobnie nie możemy wykazać się większymi osiągnięciami w zakresie wykorzystywania świetlic wiejskich, bibliotek, oraz upowszechnienia sportu. —

W związku z powyższym Warszawska Wojewódzka Rada Narodowa postanawia:

1. Zobowiązać prezydia terenowych rad narodowych do ścisłej realizacji dekretu Rady Państwa o powszechności nauczania przy wykorzystaniu wszelkich form uświadamiania w tej dziedzinie rodziców.
   Zobowiązać rady narodowe do egzekwowania orzeczeń karnych wydawanych przez kolegia orzekające w stosunku do złośliwie uchylających się od obowiązku posyłania dzieci do szkoły.
   Zobowiązać biura meldunkowe do przekazania szkołom podstawowym pełnych i aktualnych spisów dzieci w wieku od 0—16 lat w terminie do 1-go kwietnia 1958 r. a w latach następnych do systematycznego uzupełniania i aktualizowania tych wykazów. Nadzór i kontrola nad realizacją powszechności nauczania powierzyć Prezydiom Powiatowych Rad Narodowych.
2. W celu wzmożenia opieki wychowawczej nad dziećmi i młodzieżą pozaszkolną, zobowiązać Komisje Oświaty i Rad do współpracy z organizacjami społecznymi oraz pracownikami kulturalno-oświatowymi w zakresie organizowania zajęć o charakterze kulturalno-rozrywkowym sportowo-turystycznym w świetlicach, Domach Kultury, boiskach, obiektach sportowych itp.
   Zobowiązać Prezydia Rad Narodowych do przydzielania działek gruntu potrzebnych na place gier i zabaw, boiska sportowe, do budowy świetlic gromadzkich, jak też do wyposażenia ich w odpowiedni sprzęt. Wydział oświaty Prezydium WRN winien zachęcić nauczycieli i wychowawców do czynnego udziału i nadawania kierunku wychowawczego w w/w placówkach. Szczególnie pożądaną jest praca nauczycieli jako społecznych lub odpłatnych pracowników w bibliotekach, świetlicach i domach kultury.
3. Dla podniesienia poziomu pracy placówek kulturalnych Oddziały Kultury powinny dokonać selekcji kadr zatrudnionych w świetlicach, domach kultury i bibliotekach, oraz stopniowej wymiany pracowników nie posiadających kwalifikacji do pracy kulturalnej i źle pracujących, na przygotowanych w tej dziedzinie nauczycieli.
4. Szczególnie należy się zająć młodzieżą moralnie zaniedbaną. W związku z tym Sesja Wojewódzkiej Rady Narodowej domaga się wytypowania np. dobrze wyposażonej i usytuowanej lokalowo szkoły zawodowej i przekazania jej na zakład i szkołę zawodową dla chłopców moralnie zaniedbanych w terminie do 1-go lipca 1958 r. Rozpatrzyć zwrócenie do 1-go lipca 1958 r. szkolnictwu specjalnemu budynku „Anulka" w Świdrze, celem zorganizowania tam pierwszej i jedynej szkoły i zakładu dla dzieci niedowidzących.
5. Wobec stwierdzenia niedostatecznej opieki higieniczno-lekarskiej w szkołach, Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Prezydia Rad Narodowych do zorganizowania badań lekarskich wszystkich dzieci przynajmniej raz w roku. W tym celu należy zapewnić w budżecie Wydziału Zdrowia funduszu na profilaktykę w szkolnictwie jak:
   a) prześwietlenia Rtg. masowe i indywidualne dzieci
   b) opiekę zdrowotną nad internatami młodzieżowymi.
   Ponadto wystąpić z wnioskiem pod adresem Ministerstwa Zdrowia i Ministerstwa Oświaty o podporządkowanie etatowe i finansowe szkolnej służby zdrowia resortowi oświaty.
6. Zobowiązuje się Prezydia Rad Narodowych do większego zainteresowania się pracą szkoły i nauczyciela, a przez to podnoszenie jego autorytetu w środowisku. Należy również zwiększyć troskę o zabezpieczenie warunków bytowych ustawowo zagwarantowanych nauczycielowi.
7. Zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do
   a) podjęcia starań o zwiększenie kredytów inwestycyjnych na budowę szkół i kapitalne remonty,
   b) zabezpieczenie puli materiałowej potrzebnej do budownictwa szkolnego,
   c) podjęcia inicjatywy w kierunku obniżenia kosztów inwestycji szkolnych (fundusze społeczne, materiały zastępcze, bardziej oszczędne projekty budynków itd.)
   d) przekazania na cele oświatowo-wychowawcze budynków zwalnianych przez administrację i wojsko,
   e) wprowadzenia kontroli społecznej w budownictwie oświatowym,
   f) należałoby rozwiązać sprawę decentralizacji inwestycji szkolnych rozszerzając uprawnienia powiatowych rad narodowych w tym zakresie do końca roku bieżącego.

8. Z uwagi na niedostateczne kredyty państwowe, przeznaczone na budowę szkół — Wojewódzka Rada Narodowa zaleca Prezydium powołania Społecznego Funduszu Budowy Szkół, który zasili fundusze państwowe przeznaczone na ten cel. Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, że pokaźna liczba, bo ok. 45.000 młodzieży w wieku 15—17 lat nieuczącej się, a jeszcze nie pracującej, pozbawiona jest zorganizowanego i systematycznego oddziaływania wychowawczego. — W tej sytuacji poważny odsetek młodzieży tej wchodzi na drogę alkoholizmu, chuligańskich wybryków, a w niektórych wypadkach i przestępczości.
W związku z powyższym Sesja Wojewódzkiej Rady Narodowej zobowiązuje Prezydium WRN do następujących kroków:

a) zwrócić się do Państwowych Redakcyjnych i Filmowych Organów Cenzury o wzmocnienie kontroli publikacji filmów i widowisk dla młodzieży nie dopuszczając do szerzenia się pornografii. —
b) wystąpić do Głównego Komitetu Kultury Fizycznej, Ministerstwa Oświaty oraz Centralnej Rady Związków Zawodowych o przegrupowanie we właściwej proporcji środków finasowych ze sportu wyczynowego na masowe wychowanie fizyczne. Uzyskane środki przeznaczyć przede wszystkim na szkolenie nauczycieli wychowania fizycznego, szczególnie dla potrzeb szkolnictwa podstawowego i średniego, oraz na systematyczną poprawę bazy urządzeń sportowych.
c) Zreorganizować pracę Wojewódzkiego Komitetu do spraw Turystyki wprowadzając do niego przedstawicieli organizacji młodzieżowych i turystycznych. Spowodować opracowanie wojewódzkich i regionalnych planów turystycznych ustanawiając na tych szlakach schroniska turystyczne i ośrodki rozrywkowe. Przy opracowywaniu planów uwzględnić należy sprawę popularyzacji zabytków i miejsc historycznych Ziemi Mazowieckiej.

9. Wojewódzka Rada Narodowa zwraca się z gorącym apelem do wszystkich organizacji społecznych, młodzieżowych, przede wszystkim do Związku Harcerstwa Polskiego, Związku Młodzieży Wiejskiej, Związku Młodzieży Socjalistycznej, Ligi Kobiet, Towarzystwa Przyjaciół Dzieci, Ludowych Zespołów Sportowych i Klubów Sportowych, Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej, Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, Towarzystwa Uniwersytetów Ludowych, Towarzystwa Wiedzy Powszechnej, Polskiego Czerwonego Krzyża, Związku Nauczycielstwa Polskiego i całego społeczeństwa do wzmożonej pracy nad młodzieżą drogą organizowania atrakcyjnych rozrywek kulturalnych, artystycznych, sportowych, turystyki, czytelnictwa itp. popierania rozwoju kursów zawodowych, przysposobienia rolniczego, szerszego organizowania podstawowych i średnich szkół dla pracujących. Prowadząc wzmożoną propagandę uświadamiającą szerokie rzesze społeczeństwa — Sesja Wojewódzkiej Rady Narodowej wzywa do zerwania z postawą bierną i przejścia do czynnego reagowania i bezwzględnego zwalczania wszelkich przejawów pijaństwa i chuligaństwa. W ten sposób każdy świadomy Obywatel spełni swój patriotyczny obowiązek podniesienia poziomu moralnego naszej młodzieży.
10. Sesja Wojewódzkiej Rady Narodowej zobowiązuje Prezydium WRN do złożenia sprawozdania z przebiegu realizacji niniejszej uchwały na Sesji WRN w II-gim kw. 1958 r.

Powyższą uchwałę podaje się do wiadomości.

Za Prezydium Rady Narodowej

M. Tallar — Sekretarz Prezydium
T. Krupiński — Przewodniczący Prezydium

Poz. 32.

UCHWAŁA Nr XIX/128

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

z dnia 6 sierpnia 1957 r.

w sprawie wzmocnienia ochrony przeciwpożarowej na terenie województwa warszawskiego. —

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, po wysłuchaniu w dniu 6 sierpnia 1957 r. sprawozdania Wojewódzkiego Komendanta Straży Pożarnych ze stanu ochrony przeciwpożarowej stwierdza, że pomimo stałego i systematycznego zwiększenia sił i środków ochrony przeciwpożarowej na terenie naszego województwa — palność i straty popożarowe stale wzrastają.

Dotychczas podejmowane środki, w celu zmniejszenia palności nie odniosły pożądanego skutku, gdyż nakreślone do wykonania zadania w poprzednio wydanych uchwałach i zarządzeniach Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, jak również zarządzeniach i wykonawstwie organów służby ochrony przeciwpożarowej, nie były realizowane systematycznie i do końca.

Z uwagi na bardzo poważne straty w majątku ogólno-narodowym powodowane dużą ilością pożarów i wciąż jeszcze niedostateczną organizacją — zagadnienie ochrony przeciwpożarowej winno być należycie traktowane i właściwie doceniane przez całe społeczeństwo, a przede wszystkim przez prezydia rad narodowych wszystkich szczebli, oraz organa służby ochrony przeciwpożarowej.

Celem ustawienia zagadnienia ochrony przeciwpożarowej na właściwym poziomie, wzmocnienia działalności organów służby ochrony przeciwpożarowej, oraz dążenia do bezwzględnego zmniejszenia strat popożarowych — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej postanawia:

1. W budżecie Wojewódzkiej Komendy Straży Pożarnych na rok 1958 zwiększyć kredyty na szkolenie straży pożarnych, oraz na dokończenie i remont remiz strażackich.
2. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zapewni Wojewódzkiej Komendzie Straży Pożarnych i Wojewódzkiemu Zarządowi Związku Ochotniczych Straży Pożarnych odpowiedni lokal na pomieszczenia biurowe, magazyny i garaże, oraz mieszkania służbowe dla najbardziej potrzebujących pracowników Komendy Wojewódzkiej Straży Pożarnych.
3. Z uwagi na konieczność obsadzenia wszystkich stanowisk zastępców Powiatowych Komendantów Straży Pożarnych przez oficerów pożarnictwa, zobowiązać Prezydia Powiatowych Rad Narodowych w: Gostyninie, Grójcu, Grodzisku Maz. Łosicach, Makowie, Ostrowi Maz., Ostrołęce, Otwocku, Piasecznie, Przasnyszu, Pruszkowie, Pułtusku, Sierpcu, Siedlcach, Węgrowie, Wołominie i Żurominie do zapewnienia przydziałów mieszkań dla oficerów pożarnictwa, którzy z dniem 1-go października br. obejmą stanowiska zastępców Powiatowych Komendantów Straży Pożarnych.
4. Celem podniesienia stanu gotowości bojowej jednostek ochotniczych straży pożarnych — zobowiązać Prezydia Powiatowych i Gromadzkich Rad Narodowych do:

   a) bezzwłocznego uregulowania sprawy dostarczania dostatecznej ilości środków przewozowych konnych i mechanicznych potrzebnych do przewozu na miejsce akcji ratowniczej sprzętu pożarniczego, ludzi i wody gaśniczej,
   b) zgodnie z Uchwałą Nr 611/56 Rady Ministrów z dnia 3.X.1956 r. w sprawie dalszego rozszerzania uprawnień rad narodowych — ujęcia w powiatowym planie i budżecie na rok 1958 (poza utrzymaniem Powiatowej Komendy Straży Pożarnych i zawodowego pogotowia, czy zawodowej straży pożarnej), dostatecznego dotowania ochotniczych straży pożarnych i nowopowstałego Powiatowego Zarządu Związku Ochotniczych Straży Pożarnych, a w budżecie gromad — ujęcia kredytów na udzielanie pomocy ochotniczym strażom pożarnym.

5. Zobowiązać Prezydia Powiatowych Nad Narodowych — a poprzez nie Prezydia Gromadzkich Rad Narodowych do powołania na terenie miast, wsi i osiedli dostatecznej ilości zespołów kontrolnych, które winny przynajmniej dwa razy do roku przeprowadzać kontrole bezpieczeństwa przeciwpożarowego, jak również wzmożenia nadzoru nad prawidłową działalnością tych zespołów.
6. Zobowiązać Zarząd Melioracji i użytków zielonych Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do ścisłej współpracy z Wojewódzką Komendą Straży Pożarnych w sprawie ujmowania wody do celów przeciwpożarowych w trakcie opracowywania projektów wodno-melioracyjnych w poszczególnych miejscowościach na terenie województwa warszawskiego,
7. Zobowiązać Prezydia Gromadzkich Rad Narodowych do naprawy i należytej konserwacji wszelkiego rodzaju zbiorników wodnych oraz punktów czerpania wody dla celów przeciwpożarowych, jak również dojazdów, dróg i mostów na rzeczkach i strumykach na terenie województwa warszawskiego w ramach czynów społecznych i szarwarkowych.
8. Zobowiązać Wojewódzką Komende Straży Pożarnych, aby w porozumieniu z Inspektoratem Rewizyjno-Kontrolnym przy udziale rzeczoznawców budowlanych

przeprowadziła kontrolę wykonanych zbiorników wodnych do celów przeciwpożarowych, celem ustalania, kto ponosi winę za niedbałe wykonanie zbiorników wodnych w 1956 r.

9. Z uwagi na często powtarzające się wypadki ponownego stawiania nowych — budynków na zgliszczach spalonych już budynków w gęsto zabudowanych miastach, wsiach i osiedlach — zobowiązać Wojewódzki Zarząd Architektoniczno-Budowlany Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do bezwzględnego przestrzegania przepisów prawa budowlanego na terenie miast, wsi i osiedli oraz ścisłej współpracy z Wojewódzką Komendą Straży Pożarnych i z Wojewódzką Komendą Milicji Obywatelskiej do ścigania winnych „dzikiego budownictwa".
10. Ze względu na konieczność bezzwłocznego uruchomienia własnego Wojewódzkiego ośrodka szkolenia pożarniczego w budynku ochotniczej straży pożarnej w Błoniu, powiat Pruszków — zobowiązać Wydział Oświaty Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do jak najszybszego załatwienia sprawy zwrotu Komendzie Ochotniczej Straży Pożarnej w Błoniu pomieszczeń w remizie strażackiej — wypożyczonych Dyrekcji Szkoły Ogólnokształcącej w Błoniu.
11. Zobowiązać Powiatowe Zarządy Łączności do ścisłej współpracy i udzielania pomocy Powiatowym Komendom Straży Pożarnych, a szczególnie w odniesieniu do całkowitego wykorzystania połączeń całodobowych w tych agencjach pocztowych, które posiadają wolne gniazdka połączeniowe, oraz do tego, aby przeanalizowano obecnie wykorzystywane linie całodobowe przez inne instytucje, które można by wyłączyć i podłączyć na korzyść jednostek straży pożarnych.
Niezależnie od powyższego zobowiązać Powiatowe Zarządy Łączności do zainstalowania aparatów telefonicznych w mieszkaniach prywatnych Powiatowych Komendantów Straży Pożarnych w: Grodzisku Maz., Grójcu, Łosicach, Nowym Dworze, Pruszkowie, Sierpcu, Sochaczewie, Sokołowie Podl., Wyszkowie i Żurominie, oraz komendantów Miejskich Zawodowych Straży Pożarnych w Płocku, w Żyrardowie, w Pruszkowie.
12. Zobowiązać Prezydia Powiatowych i Gromadzkich Rad Narodowych, aby na swoich posiedzeniach systematycznie i wnikliwie wysłuchiwać okresowych informacji komendantów straży pożarnych o stanie bezpieczeństwa przeciwpożarowego przy obecności przedstawicieli komend wyższych szczebli i udzielać im pomocy w realizacji organizacji ochrony przeciwpożarowej.
13. Ponadto zobowiązuje się Prezydia Powiatowych i Gromadzkich Rad Narodowych do przeanalizowania stopnia realizacji poprzednich uchwał, a w szczególności uchwały Nr L.I/271 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 20 grudnia 1955 r. i zmobilizowania sił i środków, w celu pełnej realizacji tychże uchwał.
14. Wykonanie powyższej uchwały poleca się kierownikowi Wojewódzkiego Zarządu Spraw Wewnętrznych Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej. Ob. A. Lisikowi w terminie do dnia 28 lutego 1958 r.
15. Sprawozdanie z wykonania niniejszej uchwały należy złożyć Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w terminie do dnia 30 marca 1958 r.

Za Prezydium Rady Narodowej
(—) **J. Gronostajski**
Z/ca Przewodn. Prezydium

Za Prezydium Rady Narodowej
(—) **W. Sliwiński**
Z/ca Przewodn. Prezydium

Poz. 33.

UCHWAŁA Nr XX/132

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 20 sierpnia 1957 r.

w sprawie szybszego zabezpieczenia należności Skarbu Państwa na majątku sprawców przestępstw gospodarczych.

Dotychczasowa praktyka umożliwiająca winnym przestępstw gospodarczych stworzenie pozorów niewypłacalności musi być radykalnie zmieniona. Konieczne jest zabezpieczenie należności na rzecz Państwa natychmiast po wykryciu przestępstwa.

Wobec zatem możliwości niestosowania obowiązujących przepisów dotyczących zabezpieczenia roszczeń Skarbu Państwa już w toku śledztwa lub dochodzenia w sprawach o przestępstwa gospodarcze Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w oparciu o art. 6 i 16 ustawy z dnia 20.III. 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. URP z dnia 13.IV.1950 r. Nr 14, poz. 130 z późniejszymi zmianami) uchwala co następuje:

1. Zobowiązuje się wszystkie organa administracji państwowej i Kierowników (Dyrektorów) wszystkich przedsiębiorstw, zakładów i instytucji podległych Radzie Narodowej — do wytaczania powództw cywilnych bezpośrednio po wykryciu nadużycia już w toku śledztwa lub pochodzenia z równoczesnym żądaniem zabezpieczenia powództwa sposobami wskazanymi w kodeksie postępowania cywilnego.
2. W przypadku niemożności wytoczenia powództwa z wnioskiem o zabezpieczenie roszczenia bezpośrednio po wykryciu przestępstwa należy niezwłocznie, możliwie w ciągu 48 godzin od chwili wykrycia nadużyć, zgłosić we właściwym sądzie wniosek o zabezpieczenie roszczenia w trybie art. 856 Kodeksu Postępowania Cywilnego.
3. Wnosząc o zabezpieczenie powództwa należy zawsze wskazać sposób jego zabezpieczenia (a więc na czym ma nastąpić zabezpieczenie, czy na ruchomości, nieruchomości i jakich).
4. Należy wykorzystać wszelkie drogi umożliwiające zebranie informacji majątkowych — niewyłączając osobistego przesłuchania podejrzanego celem ujawnienia jego majątku — z uprzedzeniem go o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań.
5. Zobowiązuje się Kierowników w/w organów do prowadzenia systematycznej kontroli podległych placówek w zakresie wyżej wymienionych.
6. Nie wykorzystanie przepisów umożliwiających zabezpieczenie i zasądzenie roszczeń Skarbu Państwa w toku procesu karnego w pełnym zakresie — pociągnie za sobą odpowiedzialność materialną kierowników poszczególnych zainteresowanych jednostek.
7. Zaleca się wojewódzkim władzom organizacji spółdzielczych analogiczne uregulowanie spraw objętych niniejszą uchwałą w jednostkach im podległych.

UZASADNIENIE

W ostatnim okresie stwierdza się również na terenie woj. warszawskiego nasilenie przestępczości gospodarczej, co stanowi poważne zagrożenie pomyślnej realizacji naszych zadań gospodaczych w zakresie zwiększenia dochodu narodowego i systematycznego podnoszenia stopy życiowej ludności. Stąd płynie konieczność zaostrzenia walki z przestępstwami gospodarczymi.

Ochrona i umocnienie własności społecznej jest jednym z zasadniczych zadań rad narodowych po myśli art. 39. Konstytucji.

Ustalone w Konstytucji obowiązki w dziedzinie ochrony mienia społecznego konkretyzują się w szeregu norm szczególnych należących do różnych dziedzin prawa, jak prawo cywilne, karne, administracyjne, finansowe, przepis prawa pracy.

Obowiązek dbałości o mienie zakładu pracy nabiera w świetle art. 77 Konstytucji szczególnego znaczenia w stosunku do pracowników zatrudnionych w socjalistycznych państwowych i spółdzielczych zakładach pracy, których majątek stanowi własność społeczną. Art. 77 Konstytucji nadaje temu obowiązkowi szczególny charakter zobowiązując ich do maksymalnej troski o całość mienia społecznego.

Osoby sprawujące funkcje kierownicze, posiadające uprawnienia w organizowaniu i kierowaniu procesem pracy, obowiązane są do dołożenia z własnej inicjatywy wszelkich starań, by powierzone im dobro nie było narażone na żadną szkodę.

Podstawę odpowiedzialności materialnej pracownika stanowią w zasadzie przepisy kodeksu zobowiązań i odpowiadający im tryb dochodzenia roszczeń.

Walkę z przestępczością gospodarczą należy prowadzić wielostronnie na różnych frontach i przez różne organy. Tę trudną walkę trzeba toczyć nie tylko przy pomocy zaostrzonej represji karnej, ale również przy pomocy środków ekonomicznych, gdyż ograniczenie się jedynie do represji karnej, czyni im proceder wysoko opłacalnym i zapędza do ich szeregów nowych amatorów, dezorientując społeczeństwo.

Jak jednak świadczy o tym praktyka w wielu sprawach wiele jednostek organizacyjnych nie wykazuje w przedmiocie zabezpieczenia roszczeń Skarbu Państwa i wytaczania powództw cywilnych należytej energii.

Aby wydać sprawiedliwy wyrok na przestępcę, musi on być wykryty, ujęty, ale i musi być zebrany odpowiedni materiał informacyjny co do jego majątku. W wysokim stop-

niu niepokojąca jest przewlekłość postępowania, a nawet nieuzasadniona pobłażliwość wobec złodziei mienia publicznego, różnego rodzaju aferzystów, łapowników i mało skuteczna walka z tymi plagami.

Aby wprowadzić bardziej skuteczną walkę z przestępczością gospodarczą należy podjąć środki zmierzające do ujawnienia mienia przestępcy i zabezpieczenia na tym mieniu zasądzonych w przyszłości roszczeń Skarbu Państwa.

Sprawą decydującą staje się więc wykrywalność posiadanego majątku przestępcy i umiejętność szybkiego wytoczenia powództwa cywilnego, a więc czynności należące do instytucji. Od instytucji zależeć będzie, czy zatem potrafi dostarczyć sądowi dane o stanie materialnym przestępcy, aby przede wszystkim przez pozbawienie go majątku osiągnąć właściwy cel.

Postępowanie zabezpieczające ma na celu zabezpieczenie zaspokojenia Skarbu Państwa w przyszłości, czyli zapewnienia rzeczywistej skuteczności tytułowi egzekucyjnemu.

Istotną cechą postępowania zabezpieczającego zapewniająca mu skuteczność, jest jego szybkość.

Kodeks postępowania cywilnego daje wyraz tej dążności w poszczególnych przepisach zastępując zwłaszcza udowodnienie „uprawdopodobnieniem" przy usprawiedliwianiu żądania zabezpieczenia oraz wyposażając zarządzenie tymczasowe w natychmiastową wykonalność.

Postępowanie zabezpieczające może być prowadzone łącznie z postępowaniem spornym może być jednak prowadzone zupełnie samodzielnie przed wszczęciem procesu (art. 856 KPC). Co do sposobu zabezpieczenia zgodnie z przepisami KPC oraz wnioski instytucji (wierzyciela).

Podpisy członków Prezydium WRN (—) **W. Śliwiński**
(—) **M. Tallar**

poz. 34.

UCHWAŁA Nr. XXV/160

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 1 października 1957 r.

w sprawie powołania i ustalenia form organizacyjnych Społecznego Funduszu Budowy Szkół Województwa Warszawskiego.

Katastrofalny stan budynków szkolnych oraz duży przyrost liczby dzieci w wieku szkolnym i stały rozwój szkolnictwa na terenie województwa warszawskiego zmusza do zwiększenia nakładów pieniężnych na budownictwo szkolne.

Rosnących z roku na rok potrzeb nie można zaspokoić w ramach budownictwa prowadzonego z państwowych kredytów inwestycyjnych.

Celem przyjścia z pomocą budownictwu szkolnemu Prezydium WRN postanawia co następuje:

§ 1.

Powołać do działalności z dniem 1 października 1957 r. Społeczny Fundusz Budowy Szkół jako organizację społeczeństwa województwa warszawskiego współpracującą z organami władzy państwowej w dziedzinie gromadzenia funduszów na budowę i rozbudowę szkół.

§ 2.

Społeczny Fundusz Budowy Szkół jako instytucja społeczna działa przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie.

§ 3.

Do zakresu działania Społecznego Funduszu Budowy Szkół należy:

a) ustalenie w porozumieniu z Wydz. Oświaty Prezydium WRN potrzeb materiałowych szkół i przedszkoli w dziedzinie budowy, odbudowy, remontów szkół oraz ich wyposażenia w sprzęt i pomoce naukowe.
b) zbiórka funduszów społecznych na zaspokojenie tych potrzeb,
c) mobilizowanie społeczeństwa do czynnej pomocy przy budowie, rozbudowie i remontach szkół oraz ich wyposażenia.

§ 4.

Ustala się następującą strukturę SFBS:

a) Społeczny Fundusz Budowy Szkół jako instytucja społeczna działa przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie. Na szczeblu wojewódzkim powołuje się:
Wojewódzki Komitet SFBS.
Biuro Wojewódzkiego Komitetu SFBS.
Prezydium Wojewódzkiego Komitetu SFBS.
W skład Komitetu SFBS na szczeblu wojewódzkim wchodzą:
— Członek Prezydium WRN jako przewodniczący Wojewódzkiego Komitetu SFBS.
— Członek Woj. Komisji Oświaty jako zastępca przewodniczącego Wojewódzkiego Komitetu SFBS.
— Przedstawiciel Wydziału Oświaty Prezydium WRN jako skretarz Wojewódzkiego Komitetu SFBS.
— Przewodniczący WKPG. Kier. Wydziału Finansowego, Kier. Zarządu Handlu oraz przedstawiciele Partii i stronnictw politycznych Związków Zawodowych i organizacji społecznych.
Wojewódzki Komitet SFBS wyda instrukcję określającą strukturę Prezydium Komitetu oraz Biura Wojewódzkiego Komitetu SFBS. i strukturę organizacyjną Komitetów SFBS niższych szczebli.
Wojewódzki Komitet SFBS opracuje w porozumieniu z Wydziałem Finansowym instrukcję finansową łącznie z wytycznymi dotyczącymi kontroli działalności finansowej Komitetów SFBS.
b) Na szczeblu powiatowym względnie miasta wydzielonego działa Powiatowy względnie Miejski Komitet SFBS i Prezydium Miejskiego względnie Powiatowego Komitetu SFBS.

Sprawy techniczne związane z działalnością Pow. Miejsk. Komitetu SFBS załatwiają Wydziały Oświaty.

W razie potrzeby mogą być też powołane do działalności gromadzkie Komitety SFBS.

§ 5.

Społeczny Fundusz Budowy Szkół w oparciu o zasadę całkowitej dobrowolności, czerpać będzie swe dochody z następujących źródeł:

a) ze sprzedaży znaczków na świadectwa szkolne i podręczniki,
b) ze składek przy wpisach do szkół i przedszkoli,
c) ze składek uczniów i dorosłych,
d) ze zbiórek ulicznych organizowanych dwa razy do roku, mianowicie w „Dniach Oświaty Książki i Prasy" oraz w pierwszą niedzielę po rozpoczęciu roku szkolnego.
e) z opłat za wydane zaświadczenie przez władze oświatowe.
f) z opłat przy sprzedaży wódek inkasowanych przy pomocy specjalnych znaczków (specjalna instrkcja określi wysokość dobrowolnych opłat przy sprzedaży wódek i trybu inkasowania tych opłat).
g) z imprez organizowanych przez Komitety Społeczne Funduszu Budowy Szkół.
h) z innych źródeł wskazanych przez Woj. SFBS.

Tryb sposób pobierania składek określonych w niniejszym § określi osobna instrukcja.

§ 6.

Wszystkie dochody będą gromadzone na specjalnym koncie Wojewódzkiego Komitetu SFBS w PKO.

§ 7.

Nadzór i kontrolę działalności Komitetów SFBS sprawują właściwe rady narodowe. Wojewódzki Komitet oraz Powiatowe względnie Miejskie Komitety SFBS obowiązane są składać 2 razy do roku szczegółowe sprawozdania ze swej działalności Prezydium odpowiednich rad.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 1957 r.

Odpowiedzialny za wykonanie uchwały — Ob. **Duda Edward** — Z-ca Przewodniczącego Prezydium WRN

Podpisy członków Prezydium WRN

(—) **T. Krupiński**
(—) **W. Śliwiński**
(—) **E. Duda**
(—) **M. Tallar**

Poz. 35.

ZARZĄDZENIE Nr 7

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 1.X.1957 r.

W sprawie utworzenia nowego obwodu łowieckiego Nr 248a

Prezydium Warszawskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej działając na podstawie art. 16 ust. 2, pkt. 2 ustawy

z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14 poz. 130) i w oparciu o § 1 ust. 5 zarządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 16 maja 1953 r. w sprawie zasad i trybu tworzenia obwodów łowieckich i określania obszarów nie podlegających włączaniu do obwodów łowieckich (M. P. Nr A—51 poz. 576) zarządza co następuje:

1. Wyłącza się z obwodu łowieckiego Nr 248 nowy obwód łowiecki Nr 248a.
2. Ustala się powierzchnię użytkową obwodu łowieckiego Nr 248 na 4384,5 ha i obwodu łowieckiego Nr 248a na 3192,5 ha.
3. Zmienia się granicę obwodu łowieckiego Nr 248, która przebiegać będzie szosą z Wyszogrodu od środka głównego nurtu rzeki Wisły do rzeki Bzury i tą rzeką do Mistrzewic Nw., skąd drogą przez Młodzieszyn, Leontynów, Budy Stare do drogi Zacisze Wężyki — Kornata i tą drogą przez Kornatę, Rokicinę, Olszynki do Łęgu Januszew i środka głównego nurtu rzeki Wisły, którym do szosy Wyszogród-Młodzieszyn.
4. Ustala się granicę nowoutworzonego obwodu łowieckiego Nr 248a, która przebiegać będzie od Łęgu Januszew od głównego nurtu rzeki Wisły drogą przez Olszynki, Rokicinę, Kornatę do drogi Budy Stare — Łaziska i tą drogą przez Łaziska, Leśniaki, Obory, Arciechówek, Bieniew do Wisły i między Kępą Bieniew Stary a Kępą Sempołowską do głównego nurtu rzeki Wisły, którym do Łęgu Januszew.

Za Prezydium Rady Narodowej
T. Krupiński
Przewodniczący Prezydium

Poz. 36.

ORZECZENIA

o uznaniu za pomniki przyrody.

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegające ochronie jako pomniki przyrody następujące twory przyrody.

Zn. Lb-5/4/812/57

ORZECZENIE Nr 81

o uznaniu za pomnik przyrody

Dąb o obw. na wys. 1,3 m — 432 cm i wys. ok. 25 m, znajdujący się na terenie:

Nadleśnictwa: Huta Garwolińska
Leśnictwa: Huta Garwolińska
Gromady: Wola Rębkowska
Powiatu: Garwolin
Województwa: Warszawskiego

stanowiący własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego), będący w posiadaniu Zarządu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod zarządem N-ctwa Huta Garwolińska.

Zn. Lb-5/5/813/57

ORZECZENIE Nr 82

o uznaniu za pomnik przyrody

5 Dębów o obw. na wys. 1,3 m. Nr 1 — 360 cm, wys. ok. 22 m, Nr 2 — 295 cm, wys. ok. 22 m, Nr 3 — 278 cm, wys. ok. 22 m, Nr 4 — 306 cm, wys. ok. 22 m, Nr 5 — 426 cm, wys. ok. 22 m. znajdujące się na terenie:

Nadleśnictwa: Huta Garwolińska
Leśnictwa: Huta Garwolińska oddz. 1a i 5 a.
Gromady: Wola Rębkowska
Powiatu: Garwolin
Województwa: Warszawskiego

stanowiące własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego), będący w posiadaniu Zarządu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod zarządem N-ctwa Huta Garwolińska.

Zn. Lb-5/6/814/57

ORZECZENIE Nr 83

o uznaniu za pomnik przyrody

7 Dębów o obw. na wys. 1,3 m od 250 do 395 cm i wys. od ok. 20 do 25 m. znajdujących się na terenie:

Nadleśnictwa: Huta Garwolińska
Leśnictwa: Huta Garwolińska oddz. 81
Gromady: Wola Rębkowska
Powiatu: Garwolin
Województwa: Warszawskiego

stanowiące własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego), będące w posiadaniu Zarządu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod Zarządem N-ctwa Huta Garwolińska.

Zn. Lb-5/7/815/57

ORZECZENIE Nr 84

o uznaniu za pomnik przyrody

Dąb o obw. na wys. 1,3 m — 491 cm i wys. ok. 25 m, znajdujący się na terenie:

Nadleśnictwa: Huta Garwolińska
Leśnictwa: Huta Garwolińska oddz. 16
Gromady: Wola Rębkowska
Powiatu: Garwolin
Województwa: Warszawskiego

stanowiący własność Skarpu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego), będący w posiadaniu Zarządu Lasów Państwowych w Siedlcach pod zarządem N-ctwa Huta Garwolińska.

Zn. Lb-5/8/816/57

ORZECZENIE Nr 85

o uznaniu za pomnik przyrody

Dąb o obw. na wys. 1,3 m — 480 cm i wys. ok. 25 m, znajdujący się na terenie miasta: Mińsk — Mazowiecki ul. Warszawska 54

Powiatu: Mińsk — Maz.
Województwa: Warszawskiego

stanowiący własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Gospodarki Komunalnej), będący w posiadaniu i pod zarządem Miejskiej Rady Narodowej w Mińsku — Maz.

Zn. Lb-5/9/817/57

ORZECZENIE Nr 86

o uznaniu za pomnik przyrody

Dąb o obw. na wys. 1,3 m — 440 cm i wys. ok. 25 m, znajdujący się na terenie:

wsi Drożdżówka (na działce przyzagrodowej)
Kolonii: Bogdaniec
Gromady: Żaków
Powiat: Mińsk — Mazowiecki
Województwa: Warszawskiego

stanowiący własność prywatną Ob. Tkaczyka Jana, będący w posiadaniu i pod zarządem Ob. Tkaczyka Jana.

Zn. Lb-5/10/818/57

ORZECZENIE Nr 87

o uznaniu za pomnik przyrody

Dąb (dwójka) — dwa dęby zrośnięte do wys. 1 m o obw. na wys. 1,3 m — 375 cm i 257 cm i wys. ok. 20 m, znajdujące się na terenie:

Miejscowości: Przesławice (przy parkanie obok bramy wjazdowej na podwórzu z zabudowaniami)
Gromady: Wilcze Tułowskie
Powiatu: Sochaczew
Województwa: Warszawskiego

stanowiący własność prywatną Ob. Biernata Władysława, będący w posiadaniu i pod zarządem Ob. Biernata Władysława.

Ochrona w/w przedmiotów polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:

zabronione jest:
1. Wycięcie, niszczenie, lub uszkadzanie drzew.
2. Zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści.
3. Nacinanie drzew, rycie napisów i znaków.
4. Umieszczanie tablic, napisów i znaków.
5. Zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia.
6. Wchodzenie na drzewo.
7. Wznoszenie budowli w promieniu 20 m od pni drzew.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od powyższego orzeczenia służy prawo odwołania do Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego za pośrednictwem Rady Narodowej w Warszawie, w terminie 14-dniowym licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
W. Śliwiński
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Filtrowa 57

Prenumerata: roczna ze skorowidzem 18 zł, półroczna bez skorowidza 10 zł. Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje Administracja wydawnictwa.

Wpłaty — Narodowy Bank Polski, Oddział Miejski VII w Warszawie, konto 1531/95/251/1.

Cena zł 1.50

Drukarnia Akcydensowa, W-wa. 1960. Zam. 1579 z dnia 17.XI.57 r. Podpisano do druku dnia 22.XI.57 r. Druk ukończono dnia 26.XI.57 r. Obj. ³/₄ ark. Pap. gazet. 60 g. 61×86. B-35

ODBIORCA: